

סוד הצרור והנחש החתוך

ספור מופלא מתוך הגמרא (מסכת שבת קנו:) על השגחת ה' האוהבת

כיצד מעשה טוב של יהודי משנה את הטבע כלו!

מי שולט בעולם?

שמואל, חכם ישראל, ידע את האמת:
ה' אלוקינו הוא מלך העולם! בכוחה
של מצוה, ה' יכול לשנות את הכל!

אבלט חוזה הכוכבים אמר:
הכוכבים והמזלות קובעים
מה יקרה לאדם.

אנו מאמינים שה' שומע תפלות ורואה כל מעשה טוב.

בוקר חדש של עבודה

יום אחד, ישבו שמואל ואבלט וראו פועלים
יהודים צועדים לעבר האגם לחתך קנים.
הפועלים הלכו בשמחה, והודו לה' על שנתן להם כח לעבד.

"תחזית מפחידה..."

הביט אבלט בכוכבים, הצביע על אחד הפועלים ואמר לשמואל:
אתה רואה את האיש הזה? הוא הולך לאגם, אך לא יחזור!
נחש אכזרי יכיש אותו היום!"

אבלט לא ידע שה' רחום וחנון שומר על עמו.

אַמוֹנָה שְׁלֵמָה בַּה'

שמואל לא נבהל כלל. הוא
השיב לאבלט בבטחון מלא בה':

אם הוא יהודי, ה' ישמר עליו!
הוא ילך לשלום ויחזר לשלום.

שמואל ידע שאין מזל לישראל - ה' בעצמו משגיח עלינו!

עבודה מתוך תפילה

הפועל הגיע לאגם והחל במלאכתו. הוא אסף
וחתך את הקנים בזהירות.

הוא לא ראה את הסכנה שארבה לו בסבך, אך
לבו היה שקט בבטחון בה'.

הַהִמָּתְנָה הַמִּוֹתַחַת...

הַיּוֹם עָבַר וְהָעָרֶב יָרַד. שְׁמוּאֵל וְאַבְלָט יֵשְׁבוּ וְחֹכּוּ לִרְאוֹת מִי יַחְזֹר מִן הַשְּׂדֵה.
הֲאִם תַּחֲזִית הַכּוֹכָבִים תִּתְקַיֵּם? אוֹ שְׁמָא הַשְּׂגָחַת ה' תִּנָּצַח?

עֵינָיו שָׁל שְׁמוּאֵל הָיוּ
נִשְׁוֹאוֹת לַשָּׁמַיִם.

נִם גְּלוּי! הַפּוֹעֵל חָזַר חַי וְשָׁלֵם!

לִפְתָּע, רָאוּ אֶת הַפּוֹעֵל צוֹעֵד בַּשָּׂבִיל, עִם
צִרּוֹר עָנָק שֶׁל קָנִים עַל גִּבּוֹ.

הוּא חָזַר בְּרִיא וְשָׁלֵם!

שְׂמוּאֵל הוֹדָה לַה' מֵעַמְקָא דְּלִבָּא.
וְאַבְלָט? הוּא הָיָה הַמוֹם!

סוד הצרור והנחש

קם אבלט ממקומו, נגש אל הפועל ופרק
את הצרור מעל גבו.

ומה הוא מצא שם? נחש ארסי – חתוך לשניים!

בלי לשים לב, הפועל חתך
את הנחש יחד עם הקנים.
ה' הציל אותו בנס!

מָה הַמִּצְוָה שְׁעֲשִׂיתָ הַיּוֹם?

שְׁמוּאֵל יָדַע שְׁנַסִּים כְּאֵלוֹ מֶה' לֹא קוֹרִים
סִתָּם כֵּךְ.

הוּא פָּנָה אֶל הַפּוֹעֵל בְּאַהֲבָה וְשָׁאַל:

סֵפֶר לִי, בְּנִי, אֵיזָה מַעֲשֶׂה טוֹב מִיָּחָד
עָשִׂיתָ הַיּוֹם שֶׁבְּזָכוֹתוֹ ה' הִצִּיל אֶת חַיִּיךָ?

“הַסִּיפּוּר שֶׁל הַפֹּעַל: הַלָּחֶם הַמְּשֻׁתָּף”

סִפֵּר הַפֹּעַל: בְּכָל יוֹם, אֲנִיחֵנוּ הַפֹּעַלִּים מְאַסְּפִים אֶת כָּל הַלָּחֶם שֶׁלָּנוּ יַחַד,
מְבָרְכִים אֶת ה', וְאוֹכְלִים כֻּלָּם שׁוֹהַ בְּשׂוּהָ.

אַךְ הַיּוֹם רָאִיתִי מִשְׁהוּ שֶׁקָּרַע אֶת לְבִי...

רגישות ואהבת ישראל

ראיתי שלאחד החברים שלנו לא
נשאר מה לאכל. היה לו בתיק רק
אויר. ידעתי שאם כלם יראו שאין
לו אוכל, הוא יתבייש מאוד.

בקשתי מה'
בלבי שיעזור לי
לשמר על כבודו.

"צִדְקָה בְּסֵתֶר - מַעֲשֵׂה שֶׁל חֶסֶד"
הִתְנַדַּבְּתִי לָאֶסֶף אֶת הַלֶּחֶם מִכֻּלָּם הַיּוֹם. כְּשֶׁהִגַּעְתִּי לְחֵבֶר הָעָנִי,
עָשִׂיתִי עֲצָמִי כְּאִלּוּ אֲנִי לֹזֶקֶת מִמֶּנּוּ לֶחֶם - אֶךְ בְּעֵצָם שִׁמְתִּי מִשְׁלִי!
כִּי לְאִישׁ לֹא חֶסֶד, וְחֵבֶרִי לֹא הִתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל.

“מַצֹּה גְדוֹלָה עֲשִׂיתָ!”

אָמַר שְׁמוּאֵל בְּהַתְרַגְּשׁוֹת: בְּזָכוֹת שְׂדֵאֲגָתָ לְחֻבְרָה, ה' דָּאֵג לָךְ!
יֵצֵא שְׁמוּאֵל וְלִמַּד אֶת כָּלֶם פָּסוּק מִסֵּפֶר מִשְׁלִי:

“וַצַּדִּיקָה תַצִּיל מִמָּוֶת”

הַצַּדִּיקָה וְהַחֶסֶד שְׁלָנוּ יוֹצְרִים מִגֵּן שֶׁל אֹר,
שֶׁשׁוֹמֵר עָלֵינוּ מִכָּל סִכָּנָה.

מָה אֲנַחֲנוּ לומְדִים לַחַיִּים שְׁלָנוּ?

אֶהֱבֵת ה' וְהִשְׁגָּחָה: ה' תִּמְיֵד רוּאָה אוֹתָנוּ, אוֹהֵב אוֹתָנוּ וְשׁוֹמֵר עָלֵינוּ כְּשֶׁאֲנוּ הוֹלְכִים בְּדַרְכּוֹ.

כֹּחָה שֶׁל מִצְוָה: הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שְׁלָנוּ חֲזָקִים יוֹתֵר מִכָּל תַּחֲזִית אוֹ סִכָּנָה מִבַּחוּץ.

רְגִישׁוֹת כָּלִפִּי הַשְּׁנִי: לָתֵת צְדָקָה וְלַעֲזֹר זֶה חָשׁוּב, אֲךָ חָשׁוּב לֹא פָחוֹת – לְשָׁמֹר שֶׁהַחֵבֶר שְׁלָנוּ לֹא יִתְבַּיֵּשׁ!

תודה לה' על שנתן לנו מצוות שמאירות את העולם!